

Pět lilií

Bokomara

1. Bláhová, zmámená rytířem erbu s lilií,
lásku tvou skrýt mohou teď šaty, co však za pár dní,
a hřích, ten se vymítá pranýřem, kládou na nohou,
déšť a sníh chátra uvítá - to Kristus brečí nad ubohou,
zmáčená, ztrápená, vyhnaná od klášterních bran,
stojíš jako puklej džbán a nebesa jsou dokořán.
R: Hříchem lásku zvou a plivnou, když je poprosíš,
září býk a štír, možná, že hvězd se doprosíš,
hříšnou lásku svou v horečkách stěží donosíš,
září býk a štír, vedou tě cestou do polí.

2. Život v ní zkamení a rosa už ji nestudí,
anděl s ní v trávě spí a sotva už ji probudí,
láska má, místo znám, kde vyrostlo pět lilií,
nebesům moh' se rovnat svět, květy to místo zakryjí.
R: